

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: TIL PETER FREDERIK SUHM.

Citation: Ewald, Johannes: "TIL PETER FREDERIK SUHM.", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 375. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510566720/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

meest levende Høiyagtelse og Kjærlighed af Deres
troeste Ewald.

Den 9de Aug. 1780.

TIL PETER FREDERIK SUHM.

5 Da min Helbred for omtrent 12 Aar siden tillod
mig Planer, som fordrede Activitet, giæredes det
Forslag imellem den salige Grev Bernstorff, Klop-
stok, og mig, at jeg med Kongelig Understyttelse
skulde i Selskab af en Componist have reyst til
10 Nord-Skotland, Ørkenærne, Island, og Nordlan-
dene, og der af Indbyggernes Munde have samlet
alle de gamle Sange, som Macpherson enten havde
levnet, eller slet ikke søgt. Det blev mig i denne
Hensigt nødvendigt, at lægge mig efter de gamle
15 nordiske og blant disse det celtiske Sprog, eller i
det mindste et Par af dets fem overblevne Dialec-
ter. Til dette Ølemed skaffede Klopstok mig det
første Bind af Archæologia Britannica, som inde-
holder en complet celtisk Glossographie m. m.;
20 thi, om jeg erindrer ret, er det et Pentaglotton.
Endnuskaffede han mig, Himlen veed, hvorfor, just
den anden Deel af en Vallisisk Bibel, og saa en Val-
lisisk Ordbog og Grammatica. Imidlertid reyste
Bernstorff og Klopstok, jeg blev syg, mine Udsig-
25 ter gik overstyr, og Bøgerne bleve mig liggende
paa Halsen, uden at jeg ved almin Efterspørgsel i
al denne Tid har kundet opdage, hvem de hørte
til, førend nu, da Klopstok har tilskrevet Doctor
Mynter, at de hørte til sal. Etatsraad Langebeks
30 Bibliotheque. Jeg har, som billigt, offereret dem til
hans efterladte Arving. Den unge Herr Langebek,
som finder, at han ikke kan bruge dem til nogen
Ting, har foræret mig dem; og jeg, som sandt at
sige, ikke meget mere veed, hvad jeg skal gøre
35 dermed, har taget derimod, blot, tænker jeg, af en
naturlig Modbydelighed for at sige Nei til For-

æringer. Vist nok er det, at, skal de komme til nogen Nytte, dette da langt rimeligere kan træffe sig i Deres Høivelbaarenheds Bibliothek, end i min lille Bogsamling; overalt ere de der bedre forvarte og passeligere, end hos mig; og i denne Tanke tager jeg mig den underdanigste Frihed at sende Deres Høivelbaarenhed dem. Skulde De slet ikke kunde bruge dem selv, veed De dog maaskee nogen anden, som kan.

I Hensigt til den lille Bogsamling, som jeg næv-
nede, og som det er mig nødvendigt at gjøre, for ei at døe af Kiedsommelighed, har jeg en ydmygst Bøn til Deres Høivelbaarenhed, som jeg vover med alt det Mod, som i siige Tilfælde er os Versemagere egentligt, og det saa meget før, som det i alle Hensigter er saa passeligt paa Dem at give, og mig at tage, at jeg ikke engang bliver varm i Ansigtet ved at bede Dem. Da jeg nemlig usigelig gierne vil, og maae have det vigtigste og bedste i Fædrelandets Historie, forstaaer det sig, at jeg maae anskaffe mig Deres Høivelbaarenheds og vor Schønnings Værker. Men da min Cassé fordrer al min Nænsomhed, saa vilde jeg om muligt helst have dem for Intet. Vilde Deres Høivelbaarenhed vel have den Godhed at skænke mig Deres Skrifter? Endnu har jeg et lille Spørgsmaal: hvilken Edda, og hvilken Udgave deraf, raader Deres Høivelbaarenhed mig helst at anskaffe mig? I ydmygst Forventning af et lille Svar paa alt dette, henlever jeg med levende Taknem- lighed og med sandeste Ærefrygt, Deres Høivelbaarenheds

underdanigste Tiener

Kiøbenhavn d. 30te Octob. 1780. Johannes Ewald.

TIL DITLEV LUDVIG ROGERT.

Finder du ikke noget fæde noget upoetisk, noget jeg veed ikke hvad skurrende i den Inscription